

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI 3/2014, del 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.**

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

Aquesta llei vol preservar el model comercial català, el dret dels treballadors autònoms i assalariats del comerç a la conciliació de la vida laboral i familiar, i el dret dels ciutadans a disposar d'una oferta diversificada en un entorn de proximitat i, en tant que consumidors, a disposar de referències clares i veraces sobre les característiques i la procedència dels productes que els són oferts en rebaixes o en la modalitat de venda d'excedents (o *outlets*).

El comerç urbà de proximitat es caracteritza per l'equilibri entre els diferents formats del comerç detallista sobre la base d'una important presència de la petita i mitjana empresa comercial en el teixit urbà i exerceix una funció social molt important.

D'una banda, el comerç urbà de proximitat és un element essencial en la configuració del territori i de la fesomia dels pobles, les ciutats i els barris de Catalunya. De l'altra, garanteix el proveïment de les persones, especialment de les que, per edat o per altres circumstàncies, tenen dificultats de mobilitat.

Així, doncs, el comerç urbà de proximitat constitueix un dels màxims exponents del nostre estil de vida i esdevé l'eix vertebrador de les nostres ciutats. Les fa més humanes i més relacionals. Les preserva de la de la desertització i les fa més segures.

El comerç urbà de proximitat, integrat majoritàriament per empreses petites i mitjanes, compleix també una funció econòmica important, atès que és font de treball autònom i garantia de la redistribució de la renda que genera l'activitat comercial.

En aquest context, la regulació dels horaris comercials i la preservació de la claredat i la transparència en les activitats de promoció de vendes es fonamenten en la voluntat de protecció de l'entorn urbà i dels consumidors, que són objectius expressament reconeguts com a raons imperioses d'interès general per la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i per la Directiva 2006/123/CE, de serveis en el mercat interior.

Adicionalment, cal remarcar la importància de la regulació dels horaris comercials per a la conciliació de la vida laboral i familiar de les persones que treballen en el comerç al detall. En aquest sentit, cal recordar que la Resolució del Parlament Europeu, del 12 de desembre de 1996, sobre el treball dominical, demanava als estats membres que prestessin l'atenció deguda a les tradicions culturals, socials i religioses, i també a les necessitats familiars dels ciutadans, i que reconeguessin el caràcter especial del diumenge com a dia de descans. En aquest sentit, els demanava que ajustessin la normativa d'obertura dels comerços a la normativa sobre temps de treball dels treballadors assalariats pel que fa al descans dominical.

El Parlament de Catalunya ha d'exercir les competències que li atorga l'Estatut d'autonomia en matèria de comerç interior i, per tant, ha d'adoptar les mesures d'ordenació necessàries per a preservar el comerç català i

CVE-DOGC-A-14051012-2014

els drets dels treballadors del sector. Catalunya no es pot permetre els efectes irreparables que comportaria la manca d'una regulació adequada en les matèries que tracta aquesta llei.

II

Aquesta llei conté, en la part dispositiva, disset articles agrupats en tres títols, i en la part final, les disposicions que la completen.

El títol I, que conté els articles de l'1 al 14, estableix la regulació de l'horari comercial general i els supòsits d'exclusió d'aquest horari. També regula els criteris i el procediment per a la determinació d'un municipi com a zona turística. Finalment, estableix la tipificació de les infraccions relatives al règim d'horaris comercials, la graduació de les sancions i els òrgans que han d'exercir la potestat sancionadora, que en funció de la gravetat correspon als ajuntaments o al Govern.

El títol II, dedicat a les mesures en matèria d'activitats de promoció, conté els articles 15 i 16. Aquests articles estableixen, respectivament, la regulació de la venda d'excedents de producció o de temporada i la regulació de la venda en rebaixes, amb l'objectiu de fer compatibles aquestes activitats de promoció comercial amb els drets dels consumidors, que cal protegir.

El títol III, amb un sol article, el 17, dedicat a la regulació de les infraccions, modifica l'article 45 del text refós aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març, sobre comerç interior, en la redacció establerta pel Decret llei 4/2012, del 30 d'octubre, de mesures en matèria d'horaris comercials i determinades activitats de promoció, que la present llei deroga.

Finalment, la llei conté una disposició addicional, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

TÍTOL I. HORARIS COMERCIALS

ARTICLE 1. HORARI GENERAL

1. Els establiments comercials poden establir lliurement l'horari de llur activitat, sens perjudici de la legislació laboral i les condicions i drets dels treballadors.
2. No obstant el que estableix l'apartat 1, els establiments comercials de venda al públic de mercaderies poden establir l'horari comercial de llur activitat tenint en compte el següent:
 - a) Els establiments comercials no poden romandre oberts, ni portar a terme cap activitat de venda entre les 22 h i les 7 h. Els dies 24 i 31 de desembre han d'avançar l'horari de tancament a les 20 h, com a molt tard.
 - b) El nombre d'hores diàries en què els establiments comercials poden romandre oberts és de dotze, com a màxim, tant els dies feiners com els festius autoritzats.
 - c) El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments comercials és de vuit l'any. Cada ajuntament ha de fixar dos festius més per al seu àmbit territorial municipal, que s'han de comunicar d'acord amb el que estableixi una ordre del departament competent en matèria de comerç.
 - d) Els establiments comercials han de romandre tancats amb caràcter general els dies 1 i 6 de gener, el diumenge i el dilluns de Pasqua, l'1 de maig, el 24 de juny, l'11 de setembre i els dies 25 i 26 de desembre. També han de romandre tancats el 23 de juny si s'escau en diumenge.
3. Els comerciants, dins el marc establert per l'apartat 2, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.
4. El departament competent en matèria de comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 2 per als establiments situats en una zona determinada o per a tot un terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament corresponent, que ha d'aportar la delimitació de la zona afectada, si s'escau, i l'informe del consell comarcal, sempre que la modificació no comporti l'increment del temps setmanal autoritzat d'obertura en dies feiners.
5. Els ajuntaments poden sol·licitar modificacions de l'horari comercial general quatre vegades l'any, com a

CVE-DOGC-A-14051012-2014

màxim. Cada modificació pot incloure un canvi en l'horari comercial per un màxim de dos dies feiners consecutius.

ARTICLE 2. EXCLUSIONS DE L'HORARI COMERCIAL GENERAL

1. Les limitacions establertes per l'article 1 no afecten els casos següents:

a) Els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les botigues a l'abast (o botigues de conveniència).

b) Els establiments instal·lats en punts fronterers i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri.

c) La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció afecti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció.

d) Els establiments situats en municipis turístics, d'acord amb el que estableix l'article 3.

e) Els establiments situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants, que poden obrir durant el mateix horari en què es fa el mercat.

Els ajuntaments, amb la delimitació prèvia de l'àrea corresponent, poden autoritzar l'obertura d'aquests establiments, i l'autorització acordada s'ha de comunicar al departament competent en matèria de comerç.

f) Les farmàcies, que es regeixen per llur normativa específica.

g) Els establiments comercials integrats en recintes d'afluència turística, com ara museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics, als quals estan directament vinculats pel producte comercialitzat.

h) Els establiments comercials integrats en establiments hotelers sempre que l'activitat que s'hi dugui a terme tingui caràcter permanent i no s'hi pugui accedir directament des del carrer. No s'inclouen en aquest supòsit les activitats comercials ocasionals fetes en sales d'hotels, de restaurants, recintes firals i similars habilitats a aquest efecte, que es regeixen pel que estableix l'article 1.

i) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses que no pertanyin a grups empresarials, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m² i tinguin una oferta orientada essencialment a productes de compra quotidiana d'alimentació. Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

j) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial, situats en municipis de menys de 5.000 habitants, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m², amb l'autorització prèvia del ple municipal i la comunicació de l'Ajuntament al departament competent en matèria de comerç.

k) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de productes pirotècnics, que poden romandre oberts al públic, a més dels dies feiners, tots els diumenges i festius del mes de juny durant un màxim de dotze hores dins la franja horària compresa entre les 7 h i les 22 h.

l) Els establiments comercials dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure, amb una superfície de venda que no superi els 300 m², els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses que no pertanyin a grups empresarials. Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

Mitjançant una ordre del conseller del departament competent en matèria de comerç s'ha d'establir la relació d'activitats comercials i els requisits per a l'aplicació de l'excepció que estableix aquesta lletra.

2. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per *botiga a l'abast* (o *botiga de conveniència*) l'establiment comercial la superfície de venda del qual no supera els 500 metres quadrats i que distribueix l'oferta de manera similar entre tots els grups d'articles següents: llibres, diaris i revistes; productes

CVE-DOGC-A-14051012-2014

d'alimentació; discos i vídeos; joguines, regals i articles diversos. Aquests establiments han de romandre oberts al públic, com a mínim, divuit hores al dia durant tot l'any, sens perjudici del compliment del que estableix l'apartat 3.

3. Els establiments situats en municipis turístics, les botigues a l'abast (o botigues de conveniència) i els establiments als quals fan referència les lletres *i* i *l* de l'apartat 1 han d'avançar també l'horari de tancament a les 20 h, com a molt tard, els dies 24 i 31 de desembre, i han de romandre tancats els dies 1 de gener i 25 de desembre.

4. Per raons d'ordre públic, els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn d'establiments que pretenguin acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general establertes per aquest article, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

ARTICLE 3. DETERMINACIÓ DELS MUNICIPIS TURÍSTICS

1. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per *municipi turístic*, el municipi en què, per aflluència estacional, la mitjana ponderada anual de població és superior al nombre de residents i en què el nombre d'allotjaments turístics i segones residències és superior al nombre d'habitatges de residència primària, o que és un lloc amb gran aflluència de visitants per motius turístics.

2. La determinació d'un municipi com a zona turística ve donada pel període d'aflluència real en funció del perfil turístic del municipi, és a dir, durant el període estacional de l'any en què el municipi incrementa la mitjana ponderada anual de població, segons el que estableix l'apartat 1.

3. Per a determinar els municipis turístics exceptuats del règim general, cal la proposta motivada que ha d'aprovar el ple de l'ajuntament directament afectat o l'òrgan en qui delegui, i que ha d'especificar si l'exclusió es demana per a la totalitat del municipi o només per a una part, i indicar el període de l'any al qual se circumscriu la sol·licitud, la franja horària d'obertura diària sol·licitada i el període de vigència de l'exclusió, que no pot ser superior a vuit anys, i a la qual s'han d'adjuntar els informes següents:

a) Informe de la cambra de comerç de l'àmbit territorial afectat.

b) Informe de les entitats patronals més representatives del sector del comerç, i també de les associacions o agrupacions de comerciants detallistes més representatives del sector comercial del municipi.

c) Informe de les agrupacions més representatives de consumidors i usuaris, en l'àmbit territorial afectat.

d) Informe de les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit territorial afectat.

e) Informe del consell comarcal.

4. El departament competent en matèria de comerç és l'òrgan competent per a aprovar o denegar la proposta a què es refereix l'apartat 3 i, si s'escau, modificar-la en els termes oportuns, amb l'informe previ del departament competent en matèria de turisme.

5. La proposta a què es refereix l'apartat 3 es considera aprovada si no s'ha dictat resolució expressa en el termini de tres mesos, a comptar de la seva presentació, juntament amb tota la documentació preceptiva.

6. La condició de municipi turístic pot ésser prorrogada successivament, mitjançant una declaració responsable, sempre que continuïn vigents els requisits que van determinar la qualificació de municipi turístic a efectes d'horaris comercials i es declari així. La durada de cada pròrroga no pot ésser superior a la del període de vigència inicial.

7. En el cas que es denegui la pròrroga de la condició de municipi turístic, si l'ajuntament afectat acredita que la pèrdua d'aquesta condició comporta una pèrdua significativa de llocs de treball en el municipi o d'ingressos tributaris de la corporació municipal, la dita condició es pot prorrogar fins a un termini màxim de dos anys.

ARTICLE 4. VISIBILITAT DE L'HORARI COMERCIAL

Els establiments comercials han d'exposar l'horari adoptat de manera que la informació sigui visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

ARTICLE 5. TIPIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

CVE-DOGC-A-14051012-2014

Les infraccions del règim d'horaris comercials que tipifica aquesta llei són les següents:

- a) L'obertura de l'establiment comercial en horari o en període no autoritzat.
- b) L'incompliment del temps màxim d'obertura de l'establiment comercial.
- c) L'obertura de l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no inclòs en el calendari anual.
- d) La manca d'exposició de l'horari d'obertura de l'establiment comercial de manera visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

ARTICLE 6. CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

Les infraccions tipificades per aquesta llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus en funció dels criteris establerts pels articles 7, 8 i 9.

ARTICLE 7. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus les tipificades per l'article 5, sempre que no es puguin qualificar de greus o de molt greus segons el que estableixen els articles 8 i 9.

ARTICLE 8. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus:

- a) La reincidència en la comissió d'infraccions tipificades per les lletres *a*, *b* i *c* de l'article 5, qualificades de lleus, en un mateix període de dos anys.
- b) Les infraccions tipificades per l'article 5 si l'empresa infractora, dins l'àrea d'influència de l'establiment, supera la quota del deu per cent en un sector determinat de l'activitat comercial.
- c) Les infraccions tipificades per l'article 5 si l'empresa infractora fa publicitat, per qualsevol mitjà de difusió, de l'obertura no autoritzada.

ARTICLE 9. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus:

- a) La reincidència en la comissió d'infraccions qualificades de greus dins un mateix període de dos anys, sempre que no sigui com a conseqüència de reincidència en la comissió d'infraccions lleus.
- b) Les infraccions tipificades per l'article 5 si l'empresa infractora, dins l'àrea d'influència de l'establiment, supera la quota del vint per cent en un sector determinat de l'activitat comercial.

ARTICLE 10. SANCIONS

1. Les infraccions tipificades per aquesta llei, amb la instrucció prèvia de l'expedient administratiu corresponent, són sancionades mitjançant l'aplicació de les multes següents:

- a) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 20.000 euros.
- b) Les infraccions greus, amb una multa d'entre 20.001 i 300.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, amb una multa d'entre 300.001 i 600.000 euros.

2. Per a graduar l'import de la sanció, cal tenir en compte:

- a) La superfície de venda de l'establiment.
- b) La pertinença a una gran empresa o grup empresarial.
- c) El volum de vendes.

CVE-DOGC-A-14051012-2014

- d) La quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència de l'actuació infractora.
 - e) El grau d'intencionalitat de la infracció.
 - f) El termini de temps durant el qual s'ha estat cometent la infracció.
 - g) La reincidència.
3. Si l'empresa o el grup d'empreses a què pertany l'establiment supera el vint per cent de la quota de mercat en el conjunt de Catalunya, s'ha d'aplicar la sanció corresponent en el grau màxim.

ARTICLE 11. REINCIDÈNCIA

Als efectes del que s'estableix amb relació a les infraccions regulades per aquest títol, es considera que hi ha reincidència si, en cometre una infracció, el responsable ha estat sancionat anteriorment mitjançant una resolució administrativa ferma. No es consideren els antecedents infractors cancel·lats.

ARTICLE 12. CANCEL·LACIÓ D'ANTECEDENTS

1. Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan han transcorregut:
- a) Dos anys, en les infraccions lleus.
 - b) Tres anys, en les infraccions greus.
 - c) Cinc anys, en les infraccions molt greus.
2. Els terminis establerts per l'apartat 1 comencen a comptar l'endemà del dia en què hagi esdevingut ferma la resolució sancionadora.

ARTICLE 13. INSPECCIÓ, PROCEDIMENT I ÒRGANS SANCIONADORS

1. Els ajuntaments han d'exercir les facultats d'inspecció i instrucció del procediment que estableix aquesta llei, amb caràcter general. Pel que fa a la potestat sancionadora dels ajuntaments, correspon a l'òrgan competent d'imposar sancions fins al límit de 20.000 euros.
2. Correspon al departament competent en matèria de comerç la imposició de sancions per la comissió d'infraccions lleus i greus.
3. Correspon al Govern la imposició de sancions per la comissió d'infraccions molt greus.

ARTICLE 14. MULTES COERCITIVES

Els ajuntaments i el departament competent en matèria de comerç poden imposar multes coercitives fins a un límit de 6.000 euros.

TÍTOL II. MESURES EN MATÈRIA D'ACTIVITATS DE PROMOCIÓ

ARTICLE 15. ESTABLIMENTS ESPECIALITZATS EN LA VENDA D'EXCEDENTS O *OUTLETS*

1. La venda especialitzada d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens, es pot dur a terme en establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a aquesta activitat, en les parades dels mercats de marxants o en espais degudament diferenciats i senyalitzats dins d'un establiment comercial, sempre que no superin el 20% del total de la superfície de venda.
2. Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada poden oferir tota mena de restes, tant si provenen d'altres empreses detallistes, d'empreses majoristes o d'excedents de producció de fabricants de la Unió Europea, a més dels procedents de la mateixa empresa, sempre que

CVE-DOGC-A-14051012-2014

puguin acreditar que han format part de l'estoc d'un venedor de la Unió Europea, durant un període mínim de sis mesos, o que procedeixin d'excedents de producció directament d'un fabricant de la Unió Europea.

3. Només els establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada, o les parades dels mercats de marxants poden utilitzar, en el rètol exterior on figura el nom de l'establiment o la parada, la denominació *botiga d'excedents* o *outlet*, o bé, alternativament o complementàriament amb aquesta, qualsevol altra que serveixi per a identificar aquesta activitat. En qualsevol cas, la utilització de la denominació *botiga d'excedents* o *outlet*, o qualsevol altra que serveixi per a identificar aquesta activitat, resta reservada als establiments dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada i a les parades dels mercats de marxants i no pot ésser utilitzada per cap altre establiment que no reuneixi tots els requisits materials i formals establerts per a aquests tipus d'establiments o parades.

4. Els preus dels productes oferts en els establiments a què fa referència aquest article han d'ésser inferiors al preu de venda en els circuits comercials convencionals i poden ésser reduïts successivament des del moment en què es posin a la venda, però en cap cas no poden ésser incrementats de nou.

5. Els establiments dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada no poden fer venda en rebaixes.

6. Als establiments a què fa referència aquest article no es poden vendre productes fabricats expressament per a ésser distribuïts en aquest tipus d'establiments.

ARTICLE 16. VENDA EN REBAIXES

1. Es consideren vendes en rebaixes les promocions que tenen per objecte donar sortida als estocs propis de l'empresa mitjançant una reducció dels preus aplicats anteriorment sobre els mateixos productes.

2. Quan l'activitat de venda promocional tingui les característiques pròpies de les rebaixes, descrites en l'apartat 1, s'ha de portar a terme sempre sota la denominació «rebaixes», expressada, almenys, en català. L'anunci de «rebaixes» no és compatible amb cap altre anunci que generi confusió en el públic sobre la modalitat de venda efectivament practicada.

3. No es poden destinar a la venda en rebaixes els productes que no hagin estat posats a la venda amb anterioritat, a preu ordinari, en el mateix establiment, durant un mes, com a mínim, just abans de la data d'inici d'aquesta modalitat de venda.

4. No es poden vendre en rebaixes productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, ni productes que presentin qualsevol mancança amb relació al mateix producte original posat a la venda, o productes que es considerin manifestament obsolets.

5. Correspon al comerciant considerar que un producte ha esdevingut manifestament obsolet. És un requisit indispensable que aquest producte hagi format part del seu estoc durant un mínim de sis mesos i reuneixi qualsevol altra circumstància que faci evident aquesta situació.

6. Els productes que no són considerats manifestament obsolets però que han format part de l'estoc de l'empresa venedora durant un mínim de sis mesos, immediatament anteriors a l'inici de la venda en rebaixes, es poden oferir en aquesta modalitat de venda sense que els afecti la prohibició de la venda a pèrdua.

7. No es poden destinar a la venda en rebaixes els productes que han estat objecte d'alguna activitat de promoció en el mateix establiment dins el termini d'un mes immediatament anterior a la data d'inici del període legal de rebaixes. L'eventual reducció del preu dels productes rebaixats s'ha de fer tenint en compte el que estableix l'article 211-11 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum.

8. No es poden destinar a la venda en rebaixes les unitats d'un producte adquirides amb aquesta finalitat. Als efectes d'aquesta prohibició, s'entén que les unitats d'un producte han estat adquirides per ésser posades a la venda directament durant les rebaixes quan no formin part de l'estoc, situat en qualsevol estat membre de la Unió Europea, del comerciant, amb una antelació mínima d'un mes anterior a l'inici del període legal de rebaixes.

9. Si el comerciant fa compatible la venda en rebaixes amb una altra activitat de promoció de vendes, ha de fer-ho en espais clarament diferenciats i degudament senyalitzats. Cadascuna de les activitats de promoció de vendes que es practiqui simultàniament ha de complir sempre els requisits que li siguin exigibles legalment.

10. La venda en rebaixes es pot dur a terme, a criteri de cada comerciant i durant el termini que aquest consideri convenient, en els períodes estacionals següents:

a) Període estacional d'hivern: del 7 de gener al 6 de març, ambdós inclosos.

b) Període estacional d'estiu: de l'1 de juliol al 31 d'agost, ambdós inclosos.

TÍTOL III. MODIFICACIÓ DEL TEXT REFÓS SOBRE COMERÇ INTERIOR

ARTICLE 17. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 45 DEL TEXT REFÓS APROVAT PEL DECRET LEGISLATIU 1/1993, SOBRE COMERÇ INTERIOR

Es modifica l'article 45 del text refós dels preceptes de la Llei 1/1983, del 18 de febrer, i la Llei 23/1991, del 29 de novembre, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març, sobre comerç interior, que resta redactat de la manera següent:

«Article 45. Infraccions

»Són infraccions del que estableix aquesta llei:

»a) Pel que fa a l'exercici de l'activitat comercial:

»1. L'exercici simultani de les activitats de venda a l'engròs i al detall, amb l'incompliment del que estableix l'article 2.4.

»2. L'incompliment de les condicions o dels requisits administratius que estableix l'article 3.

»3. La realització de l'activitat comercial i la prestació de serveis sense les condicions legalment establertes per a exercir-les, tant si es duen a terme amb ocupació d'espais de titularitat pública com d'espais de titularitat privada. També són responsables de la infracció les persones que hi participen, que contribueixen a cometre-la o que en faciliten la comissió, i també les persones que adquireixen els béns o els serveis oferts.

»b) En matèria de preus. Qualsevol incompliment de la regulació de preus que estableixen els articles 7 i 8.

»c) Pel que fa a la venda no sedentària:

»1. La venda practicada fora dels perímetres o indrets autoritzats o bé amb la transgressió dels dies i els horaris establerts per la normativa.

»2. La venda practicada per qualsevol persona no autoritzada o per comerciants que compleixen els requisits que estableixen aquesta llei, els reglaments o les ordenances reguladores.

»3. La venda practicada en llocs que no reuneixen les condicions que estableixen aquest text, els reglaments o les ordenances reguladores.

»4. La venda practicada sense exhibir la autorització corresponent de manera visible i permanent en la parada de venda.

»5. L'incompliment dels requisits per a l'exercici de la venda en vehicles tenda.

»d) Pel que fa a la venda domiciliària:

»1. La venda practicada per empreses o comerciants que no reuneixen els requisits administratius exigits.

»2. La venda practicada mitjançant ofertes enganyoses.

»3. La manca d'exhibició al consumidor de la documentació acreditativa de l'empresa i de la gamma de productes que ofereix.

»e) Pel que fa a la venda a distància:

»1. L'incompliment de les condicions i els requisits per a exercir-la.

»2. La tramesa de productes o serveis no sol·licitats prèviament pel receptor i la tramesa d'ofertes no sol·licitades, si aquestes comporten despeses per al receptor.

»f) Pel que fa a la venda automàtica, l'incompliment de les condicions i els requisits que estableix la normativa vigent per a exercir-la.

»g) Pel que fa a la venda en cadena o en piràmide, l'intent d'utilitzar la mediació del consumidor o la

CVE-DOGC-A-14051012-2014

practicada amb aquesta tàctica.

»h) Pel que fa a la venda en rebaixes, la practicada amb l'incompliment dels requisits establerts per la normativa vigent.

»i) Pel que fa a la venda en liquidació, la practicada amb l'incompliment dels requisits establerts per la normativa vigent.

»j) Pel que fa a la venda de saldos, la practicada amb l'incompliment dels requisits establerts per la normativa vigent.

»k) Pel que fa a la venda d'excedents o *outlets* en establiments especialitzats, l'incompliment de les condicions establertes per la normativa vigent per a l'exercici d'aquesta venda.

»l) Pel que fa a les ofertes de premis o regals, les practicades en qualsevol tipus de venda amb l'incompliment dels requisits establerts per la normativa vigent.»

DISPOSICIÓ ADDICIONAL.

CALENDARI DE DIUMENGES I FESTIUS AMB OBERTURA COMERCIAL AUTORITZADA

1. El departament competent en matèria de comerç, amb l'audiència prèvia del Consell Assessor de la Generalitat en Matèria de Comerç, ha d'establir, mitjançant una ordre, el calendari dels diumenges i festius en què poden obrir els establiments comercials.
2. El departament competent en matèria de comerç ha d'establir l'obertura en un dia festiu si es produeix la coincidència de dos o més dies festius de caràcter general consecutius, llevat de quan hi concorri alguna de les dates a què fa referència la lletra *d* de l'article 1.2.
3. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari dels diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada pot atorgar als ajuntaments la possibilitat de substitució de dates d'aquest calendari. La modificació es pot sol·licitar per a tot el municipi o només per a una part, degudament delimitada, quan en aquesta se celebri un esdeveniment que generi una gran atracció de visitants.
4. Els ajuntaments poden establir una taxa per a cobrir les despeses addicionals en serveis municipals derivades de l'obertura d'establiments comercials en dies festius.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. EXTINCIÓ DE LES EXCEPCIONS DERIVADES DE LA QUALIFICACIÓ DE MUNICIPI TURÍSTIC

Les excepcions en matèria d'horaris comercials derivades de la qualificació de municipi turístic als efectes d'horaris comercials que són vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'extingeixen en el termini fixat per la resolució d'atorgament de l'excepció o, si no s'hi especifica cap termini, al cap de vuit anys a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei.

SEGONA. COMUNICACIÓ DELS FESTIUS ADDICIONALS FETA PELS AJUNTAMENTS

Mentre el departament competent en matèria de comerç no dicti l'ordre a què fa referència la lletra *c* de l'article 1.2, els ajuntaments han de comunicar els dos dies festius addicionals als vuit d'obertura autoritzada per a tot Catalunya, a què fa referència la dita lletra, a la direcció general competent en matèria de comerç abans del darrer dia del mes de febrer de cada any. Per a determinar les dates d'aquests dos dies addicionals, els ajuntaments han de tenir en compte el que estableix la lletra *d* de l'article 1.2.

TERCERA. VIGÈNCIA DEL CALENDARI DE L'ORDRE EMO/377/2012, DEL 16 DE NOVEMBRE, PER LA QUAL

CVE-DOGC-A-14051012-2014

S'ESTABLEIX EL CALENDARI D'OBERTURA DELS ESTABLIMENTS COMERCIALS EN DIUMENGE I DIES FESTIUS PER ALS ANYS 2013, 2014 I 2015

Es manté la vigència del calendari establert per l'article 1 de l'Ordre EMO/377/2012, del 16 de novembre, per als anys 2014 i 2015, a l'efecte de determinar els vuit dies festius a què fa referència la lletra c de l'article 1.2. Els ajuntaments han de comunicar els dos dies festius addicionals d'obertura d'acord amb el que estableix la disposició transitòria segona.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei resten derogades totes les normes de rang igual o inferior que la contradiguin o s'hi oposin.
2. Es deroga el Decret llei 4/2012, del 30 d'octubre, de mesures en matèria d'horaris comercials i determinades activitats de promoció.
3. Es deroga la disposició addicional de la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.

DISPOSICIONS FINALS**PRIMERA. VENDA DE PRODUCTES CULTURALS DURANT LA DIADA DE SANT JORDI**

Sens perjudici del que estableix la lletra l de l'article 2.1 d'aquesta llei, la venda de productes culturals durant la diada de Sant Jordi es regeix pel que estableix el Decret 118/1995, del 3 d'abril, sobre la venda de productes culturals la diada de Sant Jordi.

SEGONA. COMPETÈNCIA EXCLUSIVA EN MATÈRIA DE COMERÇ INTERIOR

Aquesta llei es promulga d'acord amb la competència exclusiva en matèria de comerç interior establerta per l'article 121.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

TERCERA. CARÀCTER SUPLETORI DE LA LLEI 1/1990

La Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, és aplicable amb caràcter supletori a aquesta llei en tot allò que aquesta no regula expressament.

QUARTA. AUTORITZACIONS AL GOVERN

1. S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a aplicar i desplegar aquesta llei.
2. S'autoritza el conseller o consellera del departament competent en matèria de comerç perquè, si escau, modifiqui les dates que s'inclouen dins els períodes estacionals establerts per l'article 16.10 d'aquesta llei per a la venda en rebaixes.

CINQUENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

CVE-DOGC-A-14051012-2014

Palau de la Generalitat, 19 de febrer de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

(14.051.012)